

UZASADNIENIE

Powódka M. (...) spółka komandytowa w P. wniosła przeciwko pozwanej P77 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W. o zapłatę kwoty 11 461,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 3819,15 zł od dnia 8 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;
- 4587,90 zł od dnia 16 września 2022 r. do dnia zapłaty;
- 3054,62 zł od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, powódka wskazała, że strony łączyła umowa najmu urządzeń i narzędzi budowlanych, na potrzeby pozwanej realizującej prace budowlane w M.. Mimo wystawienia faktur VAT, pozwana nie uregulowała wynikających z nich wierzytelności, zaś po zakończeniu umowy, stwierdzono braki w zwróconym asortymencie powódki, z tytułu którego powódka wystawiła kolejną fakturę VAT, której pozwana nie uregulowała mimo wezwań do zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 12 stycznia 2023 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według nrom przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała okoliczność zawarcia umowy wskazując m.in, że osoba wskazana przez powódkę w korespondencji e-mail jak i innych dokumentach nie jest i nie była osoba uprawnioną do reprezentacji pozwanej i składania w jej imieniu oświadczeń woli.

Nadto pozwana akceptowała co miesiąc koszty związane z dzierżawą rusztowań i szalunków, przy czym koszty te za miesiąc czerwiec 2022 i kolejne miesiące nie zostały zaakceptowane. Zakwestionowała również roszczenie dotyczące zagubionych i zniszczonych elementów asortymentu powódki, wobec podpisania protokołu przez osoba nie umocowaną do reprezentowania pozwanej, a także wobec przeprowadzenia liczenia zwróconego asortymentu jednostronnie przez powódkę. Finalnie pozwana podniosła, że do powódki należał transport i odbiór rusztowań i asortymentu, zaś ewentualne braki w tym zakresie obciążają powódkę.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana P77 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w W. prowadziła w M. inwestycję polegającą na przebudowie istniejącego budynku, na budynek mieszkalny.

W związku z inwestycją pozwana, w imieniu której działał K. S. - pełniącemu funkcję Inspektora Nadzoru Inwestorskiego – skontaktowała się z powódką M. (...) spółką komandytową w P., celem ustalenie możliwości najmu sprzętu budowlanego.

Wiadomością e-mail z dnia 10 listopada 2021 r. powódka przesłała cennik najmu, dostawy i odbioru rusztowań oraz 2 szt. młotów do kucia, celem wykorzystania w ramach inwestycji prowadzonej przez pozwaną w M..

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 10 listopada 2021 r. k. 16v.-17;

- umowa o powierzeniu funkcji Inspektora wraz z załącznikami k. 100-107;
- umowa o dzieło k. 108-113;
- zeznania świadka K. B. k. 235-236;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania świadka W. N. k. 238-239;
- zeznania M. B. k. 289-290;
- zeznania P. K. k. 190v.

Wiadomością e-mail z dnia 18 listopada 2021 r. powódka przesłała kosztorys wskazując, że najem rusztowań na 30 dni wyniesie 1380 zł, koszt najmu szalunków na 1725 zł, dwóch młotów 5400 zł oraz transport 1800 zł, zwracając się jednocześnie o wskazanie na czyją rzecz ma zostać wystawiana faktura VAT.

K. S. w odpowiedzi zaakceptował ofertę i wskazał dane pozwanej do faktur.

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 16;
- zeznania świadka K. B. k. 235-236;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania M. B. k. 289-290;
- zeznania P. K. k. 190v.;

Wiadomością e-mail z dnia 13 grudnia 2021 r. K. S. potwierdził złożone zamówienie na rusztowania i młoty.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 13 grudnia 2021 r. k. 18-19;
- zestawienie k. 19;
- zeznania świadka K. B. k. 235-236;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania M. B. k. 289-290;
- zeznania P. K. k. 190v.;

Powódka dostarczyła zamówione elementy, przedkładając wraz z zamówieniem pisemne zestawienie sprzętu. Kierownik budowy W. N. potwierdził ilość dostarczonego sprzętu i podpisał protokół.

Dowód:

- zestawienie, k. 19,
- zeznania świadka W. N. k. 238-239;

- zeznania świadka K. B. k. 235-236;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania M. B. k. 289-290.

Wiadomością e-mail z dnia 19 stycznia 2022 r. powódka monitowała K. S. w sprawie zapłaty należności od pozwanej.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 19 stycznia 2022 r. k. 10;

Przelewem z dnia 4 lutego 2022 r. pozwana uiściła na rzecz powódki kwotę 27 556,43 zł.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 32.

Przelewem z dnia 7 lutego 2022 r. i 18 lutego 2022 r. pozwana uiściła na rzecz powódki dalszą kwotę 10 461,15 zł oraz 10 461,15 zł tytułem dzierżawy sprzętu.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 33,
- potwierdzenie przelewu k. 34.

Dnia 18 lutego 2022 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 3819,15 zł brutto, tytułem dzierżawy szalunków za kwotę 1725 zł netto oraz dzierżawy rusztowania za kwotę 1380 zł, z terminem płatności do dnia 25 lutego 2022 r.

Faktura VAT została przesłana za pośrednictwem wiadomości e-mail do K. S..

Dowód:

- faktura VAT k. 22, 152;
- wiadomość e-mail k. 21.

Dnia 23 marca 2022 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 3819,15 zł brutto, tytułem dzierżawy szalunków za kwotę 1725 zł netto oraz dzierżawy rusztowania za kwotę 1380 zł, z terminem płatności do dnia 30 marca 2022 r.

Faktura VAT została przesłana za pośrednictwem wiadomości e-mail do K. S.. Pozwana ujęła faktura w rejestrze VAT.

Dowód:

- faktura VAT k. 24;
- wiadomość e-mail k. 25;
- rejestr VAT k. 186-218.

Dnia 14 kwietnia 2022 r. powódka sporządziła wydruk nierozliczonych płatności, w którym wskazano, że łączna kwota zaległych płatności wynosi 7638,30 zł oraz 77,45 zł tytułem odsetek.

Wiadomością e-mail z tego samego dnia przekazano ww. rozliczenie K. S..

Dowód:

- lista nierozliczonych płatności k. 26;
- wiadomość e-mail k. 25;

Dnia 20 kwietnia 2022 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 3819,15 zł brutto, tytułem dzierżawy szalunków za kwotę 1725 zł netto oraz dzierżawy rusztowania za kwotę 1380 zł, z terminem płatności do dnia 27 kwietnia 2022 r.

Faktura VAT została przesłana za pośrednictwem wiadomości e-mail do K. S.. Nadto faktura VAT została ujęta w rejestrze VAT pozwanej.

Łączna kwota zadłużenia pozwanej z tytułu 3 faktur VAT wynosi 11 457,45 zł brutto

Dowód:

- faktura VAT k. 28;
- wiadomość e-mail k. 27;
- rejestr VAT k. 186-218.
- wydruk preliminarza płatności k. 29;

Pozwana zamierzała zapłacić zaległe należności swoim wierzycielom, w tym powódce, w związku z czym wystąpiła o udzielenie kredytu. W kwietniu 2022r. pozwana prosiła K. S., aby poinformował wierzycieli o podjętych staraniach.

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 30-31;

Dnia 17 maja 2022 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 1782,27 zł brutto, tytułem dzierżawy szalunków za kwotę 805 zł netto oraz dzierżawy rusztowania za kwotę 644 zł, z terminem płatności do dnia 24 maja 2022 r. Faktura VAT została ujęta w rejestrze pozwanej.

Dowód:

- faktura VAT k. 151;
- rejestr VAT k. 186-218.

Przelewem z dnia 17 maja 2022 r. pozwana uiściła na rzecz powódki kwotę 11 457,45 zł tytułem dzierżawy.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 35.

Wiadomością e-mail z dnia 17 maja 2022 r. K. S. przesłał pozwanej fakturę VAT za najem rusztowań i szalunków.

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 121-121v.;

Dnia 30 czerwca 2022 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej kolejną fakturę VAT, nr FU/6/06/2022 na łączną kwotę 3819,15 zł brutto, w tytule ponownie wskazując dzierżawę szalunków za kwotę 1725 zł netto oraz dzierżawę rusztowania za kwotę 1380 zł, z terminem płatności do dnia 7 lipca 2022 r.

Faktura VAT została przesłana za pośrednictwem wiadomości e-mail z dnia 5 lipca 2022 r. do K. S. i ujęta w rejestrze VAT pozwanej.

Dowód:

- faktura VAT k. 39, 150;
- wiadomość e-mail k. 38;
- rejestr VAT k. 186-218.
- wydruk preliminarza płatności k. 40;

W lipcu 2022r. K. S. poinformował powódkę, że najem zostanie zakończony i pozwana zwróci najmowany sprzęt.

Dowód:

- zeznania M. B. k. 289-290.

Pozwana nie zwróciła sprzętu w lipcu. W sierpniu K. S. zwrócił się do powódki z prośbą o zorganizowanie transportu celem zwrotu najmowanego sprzętu. W umówionym dniu powódka stawiała się w M. i zabrała przygotowany przez pozwaną do zwrotu sprzęt.

W związku z tym przewozem 4 sierpnia 2022 r. J. P. wystawił na rzecz powódki fakturę VAT nr (...) na kwotę 1700 zł netto (2091 zł brutto), tytułem usługi transportowej.

Dowód:

- faktura VAT k. 173;
- zeznania świadka K. B. k. 235-236;
- zeznania M. B. k. 289-290.

Pozwana nie zwróciła całego przekazanego jej sprzętu. Wiadomością e-mail z dnia 5 sierpnia 2022 r. powódka przesłała K. S. zestawienie brakujących szalunków i rusztowań:

- 18 szt. podestu;
- 1 szt. dużego podestu;
- 20 szt. ramek;
- 18 szt. stóp;
- 18 szt. złącz krzyżowych;
- 3 szt. szpilek do ściany;
- 2 szt. balkonów;
- 46 szt. stężni.

Nadto płyty szalunkowe były brudne i miejscami uszkodzone, a także brakowało 8 szt. szpilek i 6 szt. nakrętek.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 5 sierpnia 2022 r. k. 41-42;
- zeznania świadka K. B. k. 235-236;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania świadka W. N. k. 238-239;
- zeznania M. B. k. 289-290.

W związku z taką informacją pozwana, w sierpniu 2022r. przygotowała kolejny transport elementów do tej pory niezwróconych. Koszt transportu pokryła w całości pozwana. Pozwana nadal zalegała ze zwrotem części sprzętu, o czym powódka poinformowała wiadomością e-mail z dnia 8 września 2022 r.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 8 września 2022 r. k. 43-44;
- zeznania świadka K. B. k. 235-236;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania M. B. k. 289-290.

Przelewem z dnia 5 sierpnia 2022 r. pozwana uiszczyła na rzecz powódki kwotę 1782,27 zł tytułem faktury za dzierżawę w maju.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 36.

Dnia 8 września 2022 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 4587,90 zł brutto, tytułem przedłużonej dzierżawy szalunków za kwotę 450 zł netto oraz przedłużonej dzierżawy rusztowania za kwotę 780 zł netto, a także transportu w kwocie 2500 zł, z terminem płatności do dnia 27 kwietnia 2022r.

Faktura VAT została przesłana za pośrednictwem wiadomości e-mail do K. S. i ujęta w rejestrze VAT pozwanej.

Dowód:

- faktura VAT k. 50, 149;
- wiadomość e-mail k. 49;
- rejestr VAT k. 186-218;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania M. B. k. 289-290.

Wiadomością e-mail z dnia 20 września 2022 r. powódka zwróciła się do K. S., o wskazanie czy udało się odnaleźć brakujące elementy rusztowań. Kolejną wiadomością e-mail z tego samego dnia, powódka potwierdziła otrzymanie transportu uzupełniającego, który nie wyeliminował braków w postaci:

- 1szt. podestu komunikacyjnego;
 - 1 szt. ramy górnej;
 - 18 szt. podstawek śrubowych;
 - 18 szt. złączy krzyżowych;
 - 3 szt. szpilek do ściany;
 - 4 szt. stężani ukośnych
- oraz 20 szt. szpilek do szalunków i 6 szt. nakrętek do szalunków.

Dowód:

- korespondencja e-mail z dnia 20 września 2022 r. k. 44-45;
- zeznania świadka K. S. k. 236-237;
- zeznania świadka W. N. k. 238-239;
- zeznania M. B. k. 289-290.

Dnia 24 października 2022 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 3054,62 zł brutto, tytułem utraconych przez powódkę elementów rusztowań i szalunków w postaci:

- szpilki do szalunków – 20 sztuk po 200 zł netto, łącznie 400zł
- nakrętek – 6 sztuk po 1,95 zł łącznie 11,70 zł,
- podestu komunikacyjnego 1 sztuka po 544,99 zł
- ramy 1 sztuka po 147,99 zł
- podstawy śrubowej 18 sztuk po 39,78 zł łącznie 716,04 zł
- złącza krzyżowego 18 sztuki po 16,30 zł łącznie 293,40 zł,
- szpilki do ściany 3 sztuk po 22,43 zł łącznie 67,29 zł,
- stężenie ukośne 4 sztuki po 75,56 zł łącznie 302,24 zł.

Faktura VAT została przesłana za pośrednictwem wiadomości e-mail do K. S.. Faktura VAT została ujęta w rejestrze pozwanej.

Dowód:

- faktura VAT k. 48;
- wiadomość e-mail k. 47;
- faktura VAT za zakup k. 174-175;
- rejestr VAT k. 186-218;
- zeznania świadka W. N. k. 238-239;

- zeznania M. B. k. 289-290.

Pismem z dnia 8 listopada 2022 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 11 461,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnieni w transakcjach handlowych tytułem faktur VAT nr (...).

Dowód:

- pismo z dnia 8 listopada 2022 r. k. 53;

- dowód nadania k. 54;

- wydruk śledzenia k. 55.

W lutym 2023 r. z powódką skonstatował się dział księgowości pozwanej, który wskazał, na braki w dokumentacji księgowej dotyczące wszystkich faktur VAT od powódki, objętych żądaniem pozwu, wobec czego wiadomością e-mail z dnia 23 lutego 2023 r. powódka przesłała pozwanej duplikaty faktur VAT nr (...).

Dowód:

- korespondencja e-mail z załącznikami k. 147-152;

- zeznania M. B. k. 289-290;

- zeznania P. K. k. 190v.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w przeważającej części.

Powódka swoje roszczenie wywodziła z zawartej z pozwaną umowy najmu sprzętu budowlanego, do której znajduje zastosowanie art. 659 k.c. w myśl którego przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Nadto roszczenie w zakresie zwrotu wartości niezwróconego sprzętu, wynikało z treści art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Bezspornym było prowadzenie przez pozwaną prac budowlanych w M., jak i wykorzystywanie w tym celu najmowanego od powódki sprzętu.

Sporna w sprawie było uprawnienie K. S. do dziania w imieniu pozwanej, wartość roszczenia w tym przede wszystkim koszt transportu jak i wartość zagubionych sprzętów.

Zgodnie z treścią art. 6 kc powódka była zobowiązana do wykazania istnienia umowy, jej treści oraz wykonania własnego zobowiązania, jak i wartości niezwróconego sprzętu budowlanego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do istnienia umowy i zarzutów pozwanej w tym zakresie, uznano je za niezasadne. Jak wynikało z przeprowadzonych w sprawie dowodów, a w szczególności zeznań świadka K. S., jak i nawet z zeznań przedstawiciela pozwanej spółki, P. K., K. S. istotnie pełnił funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego, przez co do jego obowiązków należało m.in. dbanie o sprawny przebieg procesu inwestycyjnego. Co więcej stosownie do treści umowy o dzieło i jej załączników (k. 112) świadek ten był zobowiązany do negocjowania i opracowywania umów na usługi zlecane przez pozwaną. Niewątpliwie więc był uprawniony, a wręcz zobowiązany do zapewnienia ciągłości prac, do czego

niezbędne było m.in. dysponowanie rusztowaniami czy innymi sprzętem jak najmowane od powódki młoty. Przede wszystkim zaś fakt uprawnionego działania K. S. w imieniu i na rzecz pozwanej, wynikał z samego faktu korzystania przez pozwaną z najmowanych przedmiotów, jak i uiszczania miesięcznych opłat aż do maja 2022r. Ostatecznie nawet P. K. potwierdził, że K. S. wybrał powódkę jako wynajmującą, co zostało zaakceptowane przez pozwaną.

Odnosnie wykazania treści umowy, powódka również w pełni wykazała, że najem miał dotyczyć rusztowań, szalunków i młotów na czas z góry nie określony, a wyznaczony potrzebą pozwanej. Wskazywała na to wprost korespondencja mailowa zawierająca ofertę powódki (k. 16-17), jej akceptacja (k. 18), jak i szczegółowe zestawienie doręczone pozwanej wraz z towarem (k. 19). Nie mógł więc budzić wątpliwości zakres najmu, jak i ustalona cena. Oferta jednoznacznie wskazywała na wartość najmu w okresie 30 dni. Co więcej pozwana uiszczając kolejne faktury wystawiane przez powódkę z tytułu najmu, aż do maja bez wątplenia uznawała i akceptowała przedmiot i koszt najmu.

Powódka wykazała również czas najmu do końca lipca 2022r. Skoro więc sama pozwana przyznawała, że uiszczala opłaty za najem jedynie do maja, niewątpliwie roszczenie związane z ceną najmu za kolejne dwa miesiące było zasadne. Na okoliczność zwrotu przedmiotu najmu w sierpniu 2022r, powódka zaoferowała dowody z korespondencji mailowej, jak i zeznania świadków W. N., K. S. oraz zeznań przedstawiciela powódki, M. B.. Z wiadomości mailowej z dnia 5.08.2022r. (k. 41), wynikało jednoznacznie, że właśnie w tym czasie sprzęt został zwrócony i przeliczony przez powódkę. Jak wskazywał świadek K. B. liczenia dokonywał od razu po przywiezieniu go do siedziby powódki. Podobnie pozostali świadkowie wskazywali, że rusztowania i szalunki były zwracane dwukrotnie, co łączyli z brakami przy pierwszej dostawie. Niewątpliwie więc powódka była uprawniona do naliczenia czynszu najmu aż do końca lipca, kiedy to najmowany sprzęt pozostawał w dyspozycji pozwanej.

Odnosnie wartości czynszu najmu nie był on sporny, co wynikało również z uznania wysokości przez pozwaną, która opłata faktury aż do maja. Na ilość i wartość przedmiotów niezwróconych powódce, wskazywali zarówno świadkowie K. S., W. N., K. B., jak i prowadzona korespondencja. Kierownik budowy – W. N., jak i K. S., potwierdzali, że nie wszystkie elementy rusztowań i szalunków wróciły do powódki. Zgodnie wskazywali, że część uległa zniszczeniu, a część zaginęła. Co więcej W. N. potwierdzał, że w chwili wydawania przez powódkę sprzętu, przeliczał go, a ilość była zgodny z przedłożonym protokołem (k. 19). Podobnie K. S. potwierdzał, że nie wszystkie rusztowania zostały zwrócone, zaś nie miał zastrzeżeń co do przeliczenia dokonanego przez pozwaną. Równie wiarygodne zeznawał K. B., który osobiście, wraz z dwoma innymi pracownikami liczyli zwrócony im sprzęt. Świadek wskazywał, że dokonywał zapisów brakującego sprzętu bezpośrednio po jego przetransportowaniu do siedziby. Odzwierciedleniem były zarówno odrębne zapisy na protokole, jak i przekazywane mailowo informacje (k. 41, 42). Zdaniem sądu dowody te w pełni wykazały ilość elementów niezwróconych przez pozwaną. Pozwana zaś, na której w tym zakresie spoczywał ciężar dowodowy, nie wykazała, aby do zagubienia tych elementów doszło w trakcie transportu organizowanego przez powódkę. Nie potwierdził tego żaden dowód w sprawie, a co więcej, mając na uwadze wykazany zeznaniami świadków sposób mocowania elementów w transporcie – tj. taśmami oraz pasami przez kierowcę, a mniejsze elementy w specjalnych kosztach - było niezwykle mało prawdopodobne, aby mogło dojść do utraty sprzętów podczas transportu.

Ostatnim więc obowiązkiem dowodowym powódki, w kontekście podnoszonych przez pozwaną zarzutów, było wykazanie wartości utraconego mienia, jak i kosztów transportu. Odnosnie wartości utraconych elementów uznano, że powódka wykazała ją do kwoty 1551,04 zł, na co składała się wartość: podestu komunikacyjnego 1 sztuka - 420,24 zł, ramy 1 sztuka - 113,96 zł, podstawy śrubowej 18 sztuk po 30,69 zł łącznie 557,28 zł, złącza krzyżowego 18 sztuk po 12,58 zł łącznie 226,44 zł, stężnie ukośne 4 sztuki po 58,28 zł łącznie 233,12 zł. Wartości takie wynikały bowiem z załączonej przez powódkę faktury zakupowej tych przedmiotów (k. 174). Nie uwzględniono przy tym twierdzeń powódki o konieczności doliczenia 30% wartości zakupu, z uwagi na uzyskany wcześniej rabat, jak i wzrost cen. Takie twierdzenia były bowiem całkowicie dowolne, a mimo powszechnej wiedzy co do wzrostu cen towarów, powódka nie wykazała w jakim stosunku miał on miejsce w zakresie spornych przedmiotów. Co najważniejsze powódka nie uwzględniła przy ustalaniu wartości utraconych elementów, faktu, że nie były to sprzęty nowe, nieużywane, tym samym ich wartość w oczywisty sposób nie mogła być równa, czy wręcz wyższa od wartości nowych przedmiotów. W świetle art. 363 kc przyjmuje się, że wartość odszkodowania ustalana jest według stanu rzeczy w chwili szkody, a cen aktualnych. Mając

na uwadze te okoliczności, przy zastosowaniu art. 505⁶ § 3 kpc, przyjęto wartość utraconych przedmiotów według cen ich nabycia w 2019r., zgodnie z ceną wynikającą faktury (k. 174). Uwzględniając nadto, że roszczenie w tym zakresie miało charakter odszkodowawczy, zaś powódka jest płatnikiem VAT, wysokości zasądzonego roszczenia z tego tytułu nie podlegała więc zwiększeniu o podatek VAT.

Mając na względzie, że powódka w żaden sposób nie wykazała wartości szpilek do szalunków, podestu komunikacyjnego oraz szpil do ściany, roszczenie w tym zakresie oddalono w całości. Przedłożona faktura zakupowa nie obejmowała bowiem tych przedmiotów, zaś wypytana na tą okoliczność przedstawiciela powódki wskazała, że prawdopodobnie wartość przyjęła na podstawie cen widniejących na Allegro. Powódka nie poparła jednak takich twierdzeń żadnymi dowodami, np. wykazem cen za tego rodzaju przedmioty w sklepach internetowych, czy portalach aukcyjnych. Tym samym w świetle podnoszonych przez pozwaną zarzutów co do wartości sprzętu, nie sposób było ustalić wartości przedmiotów wyłącznie w oparciu o twierdzenie samej strony.

Podobnie w części nie uwzględniono roszczenia związanego z kosztem transportu. Powódka domagała się z tego tytułu kwoty 2500 zł. Cena taka nie wynikała, ani z oferty pozwanej, ani z faktycznie poniesionych na ten cel kosztów. Sama powódka przedłożyła fakturę za transport zwroty przedmiotów najmu, którego wartość wynosiła 1700 zł (k. 173). Powódka nie wykazała więc w żaden sposób aby koszt transportu był wyższy i ewentualnie o ile, od poniesionego kosztu 1700 zł. Tym samym tytułem należności opisanej fakturą VAT (...) przysługiwała razem kwota 2930 zł.

Łącznie na rzecz powódki zasądzono 8300,19 zł ((...),15 + 2930 + (...),04), w pozostałym zakresie roszczenie oddalając.

Podstawę prawną orzeczenia o odsetkach ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, od dnia następnego po upływie terminu płatności faktur, stanowi art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 684 tekst jednolity ze zm.), zgodnie z którym z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie,

co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Odnośnie zaś roszczenia mającego charakter odszkodowawczy, tj. wynikającego z wartości przedmiotów utraconych przez pozwaną, o odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 100 kpc, przy uwzględnieniu, że powódka wygrała sprawę w 72%. Na koszty powódki złożyły się kwota: 750 tytułem opłaty od pozwu, 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 3600 zł – tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Łącznie 4367 zł, z czego 72% wynosiło 3144,24 zł.

Na koszty pozwanej składało się: 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 3600 zł – tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Łącznie 3617 zł, z czego 28% wynosiło 1012,20 zł.

Dokonując wzajemnej kompensaty orzeczono jak w pkt III.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)

3(...)